

РЕШЕНИЕ

№ 4199

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11031** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Сигротех комплект“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к.[жк], [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 1, ап. 51, представлявано от управителя В. Й. М., срещу Ревизионен акт № Р-22220221007261-091- 001/15.07.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 1629/14.10.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., в частта, с която в резултат на непризнато право на данъчен кредит на дружеството в дан. периоди 02.2021 – 04.2021г. и 07.2021г. – 10.2021г. са определени допълнителни данъчни задължения в размер на общо 70438.76лв., от които 64683.79лв. главници и лихви върху тях в размер на 5 630.71лв. (лихвата за дан. период 05.2021г. не е въведена като предмет на делото).

Жалбоподателят твърди, че РА в оспорената част не е съобразен с материалния закон, поради което моли съдът да го отмени. Оспорва извода на данъчните органи, че реалността на доставките не доказана. В тази връзка изтъква, че дружеството не следва да търпи санкции от евентуални неуредици при доставчиците, както и че естеството на част от услугите не предполага съставянето на голям набор съпътстващи документи. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разноските по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„СИГРОТЕХ КОМПЛЕКТ” ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС на 10.01.2019г. с декларирана основна дейност с код 4299 – Строителство на други съоръжения, неklasифицирани другаде. Основната дейност за ревизирия период 01.02.2021г. – 31.10.2021г. на дружеството е изработка на метални конструкции и елементи, услуги по изграждането и монтирането им на обекти на клиенти. Дружеството е ползвало за своята дейност производствена база в [населено място], [улица].

Със заповед № 3 – ЦУ - 3287 от 08.11.2021г., издадена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК, зам. - изпълнителният директор на НАП е определил органите по приходите, за които не са прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 от ДОПК. Сред тях е и С. Г. от ТД на НАП- В..

Със заповед № РД – 01 – 787 от 08.11.2021г. на и.д. директор на ТД на НАП С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК и заповед № 3 – ЦУ - 3287 от 08.11.2021г. на зам. - изпълнителния директор на НАП, е наредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 08.11.2021г., да се изпълняват от конкретно посочени служители, сред които и С. Г. на длъжност Началник сектор Ревизии при ТД на НАП – В.. В същата заповед е определено лицето, което да я замества при нейно отсъствие – Й. Р. А..

Със заповед № 3 – ЦУ – 3556 от 17.12.2021г. зам. изпълнителният директор на НАП е възложил на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК на служителите на ТД на НАП, посочени в заповед № 3 – ЦУ - 1659 от 05.05.2021г. на зам. - изпълнителния директор на НАП, да осъществяват производствата по ДОПК по отношение на лицата, посочени в приложението към заповедта, сред които и жалбоподателят по делото, за които компетентната дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП – С..

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22220221007261-020-001/17.12.2021г., издадена от Й. Р. А., действащ в качеството на заместник на С. Г. на длъжност „Началник сектор Ревизии“ при ТД на НАП – В.. Във връзка с необходимостта от заместване е издадена нарочна заповед. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за ДДС за периоди 01.02.2021г. – 31.10.2021г., със срок на завършване на ревизията 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. С посочената заповед е определен и ревизиращият екип. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на дружеството по електронен път на 05.01.2022г. С последващи заповеди, съответно от 04.04.2022г. и от 04.05.2022г., издадени от С. Г., е удължен срокът на ревизията с по един месец (общо два месеца) до 03.06.2022г.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22220221007261-092-001/16.06.2022г., който е съобщен на дружеството на 20.06.2022г. По повод констатациите в доклада, жалбоподателят не е подал възражение в предоставения му 14 дневен срок. В срока по чл.119, ал. 2 ДОПК е издаден РА № Р-22220221007261-091-001/15.07.2022 г. РА е издаден от С. Г. и ръководителя на ревизията. С РА са възприети констатациите по РД и въз основа на тях в резултат на непризнато право на данъчен кредит на дружеството в дан. периоди 02.2021 – 04.2021г. и 07.2021г. – 10.2021г. са определени допълнителни данъчни задължения в размер на общо 70438.76лв., от които 64683.79лв. главници и лихви върху тях в общ размер на 5 630.71лв. и лихва за дан. период 05.2021г. в размер на 124.26лв. или общо лихви 5754.97лв. (а не както е написано в Решението на директора на дирекция ОДОП – общо 71 562.68лв., от които 65 680,02лв. главница и лихви в общ размер на 5 846.68лв.).

Дружеството жалбоподател е обжалвало РА по административен ред. С Решение № 1990/19.12.2022 г. директорът на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА в оспорената част изцяло.

Решението е съобщено на 17.10.2022г., а жалбата до съда е подадена на 01.11.2022г.

По отношение на допълнително установените задължения за ДДС в резултат на непризнатото право на данъчен кредит, съдът приема за установено следното:

1. Дружеството е ползвало данъчен кредит в размер на 8800лв. в дан. периоди 02.

и 04.2021г. по седем фактури, издадени от „ФРУИТ ТРАНСЕ ВЕДЖЕТАБЛЕС ЕУ“ ЕООД, описани на стр. 19 от ревизионния доклад, на л. 67 до 73 от преписката. Предмет на доставките са: направа на подкранов път (метална конструкция) по две от фактурите, и изработка на метални хоризонтални връзки – по останалите пет. Общата сума на данъчните основи по фактурите е 44 000лв., ДДС – 8800лв. Към всяко от фактурите има издаден касов бон, удостоверяващ начин на плащане в брой, както и протокол обр. 19, с който страните се са съгласили, че възложената работа е извършена. Обектът, в който са извършени дейностите по първите две фактури, според отразеното в протоколите, е „Възстановяване на прекъснати ТМЦК и довършителни работи по опорно-подвесната система на тръбопроводите на участък от заводската естакада при А. АД“, а по останалите фактури „Производствена сграда № 2 към предприятие за производство на части за автомобилната индустрия в УПИ Х. 011322 – производствена и складова дейност, масив 011, местност К., землището на [населено място], общ. Куклен, обл. Пловдивска“. Представен е и договор от 06.01.2021г. между „ФРУИТ ТРАНСЕ ВЕДЖЕТАБЛЕС ЕУ“ ЕООД и жалбоподателя с предмет изработване, доставка и монтаж на метални конструкции, с който са уговорени цените и сроковете за плащане. Конкретика относно възложената работа договорът не съдържа и препраща към анекс. На доставчика е направена насрещна проверка, при която са събрани само фактурите и протоколите обр. 19. Останалите изискани документи не са представени с обяснението, че счетоводителят им е починал и към съответния момент нямат достъп до останалите документи. Резултатите от насрещната проверка са отразени в нарочен протокол, от който се установява следното: Дружеството е с дата на основаване 21.07.2009г. под името „АУТОМОТИВ СЪРВИС“ ЕООД с капитал 5000 лв. Собственик и управител до м.09.2018г. е Донна П.. На 14.09.2018г. е вписан нов собственик и управител – Г. Г., и е променено името на дружеството на "ФРУИТ ТРАНСЕ ВЕДЖЕТАБЛЕС ЕУ" ЕООД. На 24.06.2020г. е вписан нов (настоящият) собственик и управител – А. Н.. Дружеството е регистрирано по ЗДДС от 11.11.2009г., deregистрирано на 05.12.2019г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Регистрирано е отново по ЗДДС от 10.01.2020г., и deregистрирано при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС на 28.06.2021г. Декларирана дейност по К. 2008 с код 4531 – търговия на едро с части и

принадлежности за автомобили. Дружеството е имало общо 10 бр. банкови сметки, от които към момента на проверката са три. Няма наети лица по данни от информационните масиви на НАП за периода на издаване на фактурите към ревизираното дружество, няма данни за осигуряване. Последната подадена ГДД е за 2016г. и е нулева. Дружеството има задължения в големи размери, за които има образувано изпълнително дело. Има 1 бр. регистрирано ФУДВ с рег. № 4445363, № на ФУ DT838919, № фискална памет 02838919, от което са издадените фискални бонове по фактурите. ФУДВ е за обект за предоставяне на услуги по превоз на товари – офис – [населено място], [улица], дата на регистрация на ФУ – 16.10.2020г., дата на изтичане на контракта – 16.10.2021г. Дружеството има 1 бр. автомобил по данни от Общини – Порше П., а по данни от КАТ – същият автомобил и 1 бр. мотоциклет Я.. Дружеството е имало още 8 бр. ППС по данни от КАТ, закупени и продадени в периода 2019-2020г. При проверка в ИС „Контрол“ за контролни производства на "ФРУИТ ТРАНСЕ ВЕДЖЕТАБЛЕС ЕУ" ЕООД, е установено, че има извършена ревизия на дружеството по ЗДДС за периоди от 2019г. и 2020г., при която са установени задължения в големи размери. Извършени са множество насрещни проверки, при които дружеството не е откривано, документи са връчвани по реда на чл. 32 от ДОПК, не е представяло изискваните документи. В настоящата ревизия дружеството е представило документи след съдействие от самото ревизирано лице „СИГРОТЕХ КОМПЛЕКТ“ ЕООД, и са представени същите документи, които са представени и от самото ЗЛ – само фактури и актове обр. 19 към тях. При анализ на дневниците за покупки на "ФРУИТ ТРАНСЕ ВЕДЖЕТАБЛЕС ЕУ" ЕООД са установени покупки в ревизирания период от „ДЕСИ 95" ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и от „АХ ЧАЙ" ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „СТРОЙИН 25" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. „ДЕСИ 95" ЕООД е с декларирана дейност – Товарен автомобилен транспорт, deregистрирано по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС от 05.07.2021г. Не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и 2021г. Има 2 бр. ППС – 1 лек автомобил Фиат Дукато и 1 полуремарке К. СД. Дружеството няма наети лица и няма данни за осигуряване през 2021г. Има 4 броя проверки по прихващане и възстановяване от 2020г., няма данни за други контролни производства. По данни от Д., има задължения в малък размер. „АХ ЧАЙ" ЕООД е с декларирана дейност – Търговия на дребно чрез

поръчки по пощата, телефона или Интернет, deregистрирано по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС от 09.02.2021г. Не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и 2021г. Дружеството няма наети лица и няма данни за осигуряване през 2021г. Няма имущество по данни от общини и КАТ. При извършваните насрещни проверки през 2021г. не е откривано, ИПДПОЗЛ са му връчвани по реда на чл. 32 от ДОПК и не са представяни изисканите документи. По данни от Д., има задължения в голям размер. „СТРОЙИН 25" ЕООД е с декларирана дейност Строителство на жилищни и нежилищни сгради, deregистрирано по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС от 14.04.2022г. Не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и 2021г. Дружеството е имало 8 наети лица в периода 19.04.2021г.-20.10.2021г. на длъжност общ работник и работник в строителството. Няма имущество по данни от общини и КАТ. При последните извършвани насрещни проверки през 2021г.-2022г. не е откривано, ИПДПОЗЛ са му връчвани по реда на чл. 32 от ДОПК и не са представяни изисканите документи. По данни от Д., има задължения, има образувано ИД. Въз основа на тези установявания данъчните органи са заключили, че дружеството не разполага с кадрови и технически потенциал да извърши упоменатите в договора дейности.

2. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в дан. периоди 07. - 10.2021г. общ размер 55 798,98 лв. 994,91 лв. по фактури с издател „ЕЙ ЕНД ДЖИ ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ" ЕООД, описани на стр. 28 – 30 от ревизионния доклад и на л. 29 – 64 от преписката. Данъчната основа по фактурите е 278 994,91 лв., ДДС - 55 798,98 лв. Във връзка с доставките, от „СИГРОТЕХ КОМПЛЕКТ" ЕООД са представени фактурите с касови бонове към тях, протоколи обр. 19 към тях, договор от 27.05.2021г. между „СИГРОТЕХ КОМПЛЕКТ" ЕООД като възложител и „ЕЙ ЕНД ДЖИ ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ" ЕООД като изпълнител. Предметът на договора е изработка, доставка и монтаж на метални конструкции: рамки, подпори, навеси, стълбища, площадки, халета, профили и други, по техническа документация, предоставена от възложителя. Изпълнителят се е задължил да обезпечи изпълнението на възложената работа чрез осигуряване на квалифицирани работници, оборудване, съоръжения и техническо ръководство, като съблюдава и спазва техническите и нормативни документи, БДС, за съответния вид СМР, съгласно действащото

законодателство. Договорът е аналогичен с този на по-горе обсъждания доставчик, цените са същите, сроковете и условията за плащане – също. По част от фактурите плащанията са в брой, а касовите бонове са издадени на по-късни дати. При друга част от фактурите е вписано, че плащането е по сметка, а е направено в брой, видно от приложените касови бонове от ФУДВ на доставчика. По последните 4 фактури от м.10.2021г. е вписано, че плащането е в брой, а няма приложени касови бонове. Останалите плащания са по сметка. От „СИГРОТЕХ КОМПЛЕКТ“ ЕООД са представени извлечения от сметка 401 Доставчици за „ЕЙ ЕНД ДЖИ ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Крайното салдо по сметката (дължимо на доставчика) е в размер на 174 161,22 лв., т.е. не са разплатени всички фактури към „ЕЙ ЕНД ДЖИ ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Извършена е насрещна проверка на доставчик „ЕЙ ЕНД ДЖИ ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, при която са представени част от исканите документи, оценени като копия на държаните от жалбоподателя екземпляри. Установено е следното: Дружеството е с дата на основаване 12.07.2011г. и първоначален капитал 10,00 лв. Едноличен собственик и управител от вписването му в ТР на 12.07.2011г. до 18.03.2014г. е А. П.. От 18.03.2014г. до 11.08.2020г. едноличен собственик и управител е Ц. Ч.. От 11.08.2020г. дружеството е вписано като ООД със съдружници Ц. Ч. и А. Н. с дял по 50% (по 100 лв.) от капитала на всеки, а капиталът е в общ размер на 200,00 лв. От 23.12.2020г. дружеството е с едноличен собственик на капитала, управител и представляващ и понастоящем – А. Н.. Дружеството е регистрирано по ЗДДС от 15.08.2011г., дерегистрирано е на 28.03.2022г. при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. - Декларирана дейност – по К. 2008 с код 2899 – Производство на други машини със специално предназначение, неклассифицирани другаде. Дружеството е имало общо 11 бр. банкови сметки, от които понастоящем действащи са 2. По данни от информационните масиви на НАП, има данни за осигуряване от м.01.2020г. до м.11.2020г. (преди ревизирия период) за 1 наето лице на длъжност машинен оператор изолация, и за управителя Ц. Ч. като самоосигуряващо се лице. След тази дата няма данни за осигуряване, в т.ч. към датите на издаване на фактурите. Трудовият договор на единственото наето лице – машинен оператор изолация не е прекратен към момента на проверката. Няма подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и 2021г., последната подадена ГДД е за 2019г. и е с

декларирана счетоводна и данъчна загуба. Дружеството има задължения в особено големи размери, има образувано изпълнително дело. Дружеството има 1 бр. регистрирано ФУДВ – рег. № 4501366, № на ФУ DY447158, № фискална памет 36721670, от което са издадените фискални бонове по фактурите. ФУДВ е за обект за продажба на автомобили и мотоциклети– офис, [населено място], [улица], дата на регистрация на ФУ и въвеждане в експлоатация – 25.06.2021г., дата на изтичане на контракта – 23.11.2022г. Дружеството има 1 бр. лек автомобил по данни от Общини – А. АЗ, и 1 бр. ППС – самоходно шаси. По данни от КАТ има само лек автомобил А. АЗ, върху който са наложени запори от съдебни органи по ИД – от датите 07.11.2017г. и 27.01.2021г. При проверка в ИС „Контрол“ за други контролни производства на „ЕЙ ЕНД Д. ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, са установени 2 текущи ревизии на лицето, както и много на брой насрещни проверки, при които дружеството не е откривано, документи са връчвани по реда на чл. 32 от ДОПК, то не е представяло изискваните документи. При анализ на дневниците за покупки на „ЕЙ ЕНД Д. ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са установени покупки в ревизирия период само от дружества с рисков профил - "ФРУИТ ТРАНСЕ ВЕДЖЕТАБЛЕС ЕУ" ЕООД, „СЛАВ-89" ЕООД, „МЕБЕЛНА БОРСА" ЕООД. В тази връзка е установено още, че „СЛАВ-89" ЕООД е с декларирана дейност – Товарен автомобилен транспорт, deregистрирано дружество по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС от 29.12.2021г. Не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и 2021г. Всички притежавани ППС от дружеството са продадени, а единственото останало МПС – влекач, е регистрирано като напуснало страната през 2020г. Дружеството няма наети лица и няма данни за осигуряване през 2021г. Има образувано ИД срещу него и публични задължения в големи размери. „МЕБЕЛНА БОРСА" ЕООД е с декларирана дейност – Търговия на едро с мебели, килими и осветители, deregистрирано по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС от 06.03.2022г. Не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. и 2021г. Дружеството няма наети лица и няма данни за осигуряване през 2021г. Има 1 бр. лек автомобил ФОРД по данни от общини и КАТ. На база тези данни е заключено, че предходните доставчици на „ЕЙ ЕНД Д. ИНВЕСТ БЪЛГАРИЯ" ЕООД не са разполагали с технически и кадрови ресурс за извършване на доставки към дружеството, което на свой ред да ги е фактурирало към „СИГРОТЕХ КОМПЛЕКТ"

ЕООД.

Доколкото фактурите и протоколите към тях са частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените с тях факти, съдът следва да ги цени по вътрешно убеждение в контекста на останалия събран по делото доказателствен материал. Същото важи за договорите, които са частни диспозитивни документи. Тези доказателства удостоверяват само, че страните, които са ги подписали са направили изявленията, които се съдържат в тях. На база събраните доказателства по делото съдът приема, че обсъжданите фактури за доставки на стоки и услуги, протоколите обр. 19 към тях, договорите, удостоверяват фиктивни сделки. Основанията за този извод са следните: Предвид установения профил на доставчиците – неспециализирани в извършването на доставките, за които са ангажирани, с липса на кадрова и техническа обезпеченост, съдът намира, че е много малко вероятно търговец, които извършва дейност по занятие с цел печалба, да ангажира подобно дружество за извършване на доставки като обсъжданите. Житейски и стопански нелогично и необосновано е да се уговори извършване на СМР в нарочен писмен договор, което да се възлага на лица, които нямат какъвто и да било ресурс да го извършат, а в някои случаи и цената да не е уговорена. Действително страните са свободни да уговарят всичко, но доколко тези уговорки са симулативни, съдът има право да преценява. Обстоятелството, че фактурите са надлежно осчетоводени и по част от тях е извършено плащане не е от такова естество, че да води до единствено възможен извод, че доставките са реални. Извършването на някои от процесните доставки изискват специални знания и предполагат работата да бъде възложена на лице с подходяща квалификация. По всички тези съображения съдът приема, че обсъжданите договори за СМР или доставка на стоки следва да се приемат за недействителни (симулативни) и основанията на тях фактури и протоколи да се възприемат като недостоверни. С оглед констатацията, че процесните доставки не са реално осъществени от издателите на фактурите е безпредметно да се обсъжда наличието на другите положителни или отрицателни предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима.

Съдът приема, че оспореният акт е издаден от некомпетентен орган, като основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 119, ал. ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Т.е. компетентността на издателите на акта е функция на компетентността на органа възложил ревизията – ако ревизията е възложена от орган, който не е разполагал с компетентност за това, заповедта за възлагане на ревизия би била нищожна, което влече и нищожност на издадения впоследствие ревизионен акт от органа възложил ревизията и от определения от него ръководител на ревизията. Затова следва да се провери доколко издателя на заповедта за възлагане на ревизията е имал правомощие да направи това. Правомощието на органа възложил ревизията не произтича пряко от закона, а от възлагането, което по силата на чл. 112, ал. 1, т.1 от АПК следва да получи от Териториалния директор на компетентната ТД на НАП. Предвид седалището на дружеството в С., това е директорът на ТД на НАП – С.. Директорът на ТД на НАП – С. град обаче има в това отношение ограничена териториална компетентност – той може да възлага подобно правомощие само на лица, които са му на подчинение т.е. на служители на ТД на НАП – С.. При коментиранията правна рамка съдът приема, че С. Г. не е имала компетентност да издава заповеди за възлагане на ревизии по отношение на дружества, чието седалище е в [населено място], независимо от няколкото заповеди, които ответника е представил по делото в тази връзка. Това е така, защото на първо място със заповед № 3 – ЦУ - 3556 от 17.12.2021г. зам. - изпълнителният директор на НАП не може да оправомощи валидно С. Г. да възлага ревизии. Той би могъл сам да възложи ревизия, но не и да оправомощи друг орган да стори това – основание за този извод е нормата на чл. 112, ал.1 от ДОПК, която не го оправомощава за подобно действие. Компетентен да оправомощава органи, които да възлагат ревизия според текста на чл. 112, ал.1 от ДОПК е териториалният директор на компетентната териториална дирекция. Предвид седалището на дружеството

жалбоподател, това е директорът на ТД на НАП – С.. В същото време, макар да има материална компетентност да определя органи, които да възлагат ревизии, директорът на ТД на НАП – С.-град не е имал компетентност по отношение на орган по приходите, който не е част от ТД на НАП – С.. С други думи орган по приходите – част от ТД на НАП – В., какъвто е издателят на заповедта за възлагане на ревизията, не е на подчинение на директора на ТД на НАП – С. и последният не може валидно да му възлага правомощията по чл. 112, ал.1, т.1 от ДОПК.

По тези съображения съдът приема, че в случая ЗВР е издадена от орган, който не е разполагал с компетентност да възложи ревизия на дружеството жалбоподател и затова нито той, нито посоченият от него ръководител на ревизията са имали правомощие да издадат РА срещу дружество, чието седалище е било в [населено място]. Липсата на компетентност у издателите на РА води до нищожност на оспорения РА и съдът следва да я прогласи. При установената липса на компетентност на издателите на ревизионния акт е безпредметно да се извършва проверка за изпълнението на останалите изисквания за законосъобразност на ревизионния акт. Независимо от горното следва да се посочи, че актът е издаден в предвидената от закона форма и при липса на съществени процесуални нарушения.

Ако беше валиден, актът щеше да съответства на материалния закон предвид установената липса на доставки. Преценката за реалността на доставките винаги е конкретна и тя не може да се основава само на обстоятелството, че са съставени съответните счетоводни документи. По делото се установи, че процесните фактури не удостоверяват реални доставки, т.е. налице е липса на доставка. Липсата на доставка означава, че не е налице данъчно събитие, респ. че ДДС по обсъжданите фактури е начислен без основание. Практиката на СЕС, цитирана от страна на процесуалния представител на ответника не опровергава тези съждения. С посочените решения се обсъжда допустимостта на отказа на право на данъчен кредит при установена реалност на доставките, докато самата реалност на доставките, т.е. тяхното фактическо извършване е въпрос, който винаги е оставен на преценката на националния съд с оглед събраните по делото доказателства. Доколкото по делото се установи, че не е налице данъчно събитие, то не е възникнало изобщо право на данъчен кредит, по аргумент от чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Законът – чл. 70, ал. 5 от ЗДДС

изрично предвижда, че не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно, в която хипотеза несъмнено следва да попаднат случаите, когато данъкът е начислен без да се налице основания за това.

На основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

Разноски по делото не са претендирани от страна на жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на „Сигротех комплект” ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к.[жк], [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 1, ап. 51, представлявано от управителя В. Й. М., Ревизионен акт № Р-22220221007261-091- 001/15.07.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 1629/14.10.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., в частта, с която в резултат на непризнато право на данъчен кредит на дружеството в дан. периоди 02.2021 – 04.2021г. и 07.2021г. – 10.2021г. са определени допълнителни данъчни задължения в размер на общо 70438.76лв., от които 64683.79лв. главници и лихви върху тях в размер на 5 630.71лв.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА директора на ТД на НАП – С. за администриране съгласно дадените от съда указания по тълкуването и приложението на закона.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: